

Súd: Okresný súd Námestovo
Spisová značka: 4T/19/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5823010115
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 11. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Vanda Mikulášová
ECLI: ECLI:SK:OSNO:2023:5823010115.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Námestovo, samosudkyňou Mgr. Vandou Mikulášovou, v trestnej veci proti obžalovanému: A. B., nar. XX.XX.XXXX, pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona a zločin poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1, ods. 3 písm. c/ Trestného zákona s poukazom na ust. § 138 písm. e/ Trestného zákona, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 14.11.2023 v Námestove, takto

rozhodol:

Obžalovaný A. B., nar. XX.XX.XXXX v Trstenej, trvale bytom A. XXX/XX, C., slobodný, bez pracovného pomeru,

sa uznáva za vinného, že

v presne nezistenom čase v dobe od 21:00 hod. dňa 09.07.2021 do 08:30 hod. dňa 10.07.2021, na odstavnej ploche pri objekte č. 390/25 v katastrálnom území obce Rabča, nezisteným spôsobom poškodil zámok dverí vodiča na odstavenom motorovom vozidle Škoda Superb, ev. č. D., poškodil a odstránil lišty a tesnenie z uvedených dverí, poškodil plastový úchyt ľavého spätného zrkadla, v dôsledku páčenia neznámym predmetom spôsobil ryhy vo farbe vozidla na stĺpiku nad dverami vodiča, ktoré prechádzajú až do vnútornej strany horného stĺpika na ploche 35 cm, tiež spôsobil ryhy od okna smerom nadol na zadných ľavých dverách v mieste pántov na ploche cca 20 cm vrátane jednej ryhy na vnútornej strane ľavého stĺpika, následne vybral z uvedených dverí sklenú výplň okna, takto neoprávnene otvoril uvedené vozidlo, z ktorého kufra vzal príručný zdvihák a kľúč na matice kolies, za pomoci ktorých z vozidla demontoval a odniesol preč 4 pneumatiky Matador veľkosti 18" spolu s hliníkovými diskami kolies Škoda a 11 skrutkami na kolesá, pričom vozidlo po odmontovaní kolies podložil skalami, v dôsledku čoho poškodil prahy vozidla na oboch stranách, čím spoločnosti TRANS SERVIS 24 s.r.o., so sídlom Peterská 15199/20, Bratislava – Ružinov 821 03, IČO: 31 637 809, spôsobil škodu odcudzením vo výške spolu 1.375,- eur a škodu poškodením vozidla vo výške 2.332,- eur,

t e d a

- si prisvojil cudziu vec tým, že sa jej zmocnil a spôsobil tak malú škodu,
- poškodil cudziu vec a spôsobil tak na cudzom majetku malú škodu,

t ý m s p á c h a l

- prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona
- zločin poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1, ods. 3 písm. c/ Trestného zákona s poukazom na ust. § 138 písm. e/ Trestného zákona.

Z a t o s a o d s u d z u j e

Podľa § 245 ods. 3 Trestného zákona, za použitia § 41 ods. 1 Trestného zákona, § 42 ods. 1 Trestného zákona, § 39 ods. 2 písm. d/, ods. 4 Trestného zákona, s prihladnutím na § 36 písm. l/ Trestného zákona, § 37 písm. h/ Trestného zákona, § 38 ods. 2 Trestného zákona, na úhrnný súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 2 (dva) roky.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Trestného zákona súd zaraďuje obžalovaného na výkon trestu do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona súd zrušuje výrok o treste uloženom obžalovanému trestným rozkazom Okresného súdu Malacky sp. zn. OT/28/2022 zo dňa 01.04.2022, právoplatný 01.04.2022, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Podľa § 288 ods. 1 Trestného poriadku súd odkazuje poškodenú spoločnosť TRANS SERVIS 24 s.r.o., IČO: 31 637 809, so sídlom Peterská 15199/20, Bratislava – Ružinov 821 03, s nárokom na náhradu škody, na civilný proces.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor poverený výkonom funkcie okresného prokurátora podal dňa 27.03.2023 na A. B. obžalobu pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona a pre prečin poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1 Trestného zákona, na tom skutkovom základe, ako je vyššie uvedené.

Na hlavnom pojednávaní prokurátor navrhol, aby súd kvalifikoval v ďalšom štádiu konanie obžalovaného ako prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona a zločin poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1, ods. 3 písm. c/ Trestného zákona s poukazom na ust. § 138 písm. e/ Trestného zákona.

Obžalovaný na hlavnom pojednávaní chcel s prokurátorom uzavrieť dohodu o vine a treste a po poučení podľa § 257 ods. 1 písm. b/ Trestného poriadku po osobitnom poučení, že vyhlásenie o vine je neodvolateľné a nenapadnuteľné odvolaním ani dovolaním okrem dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Trestného poriadku vyhlásil, že je vinný.

Samosudkyňa vzhľadom na vyhlásenie obžalovaného postupovala podľa § 333 ods. 3 písm. c, d, f, g, h/ Trestného poriadku a obžalovanému postupne všetky ustanovenia, na ktoré musí odpovedať, prečítala.

§ 333 ods. 3 písm. c/ Trestného poriadku: Či rozumie, čo tvorí podstatu skutku, ktorý sa mu kladie za vinu. Obžalovaný uviedol, že porozumel čo tvorí podstatu skutku, ktorý mu je kladený za vinu.

§ 333 ods. 3 písm. d/ Trestného poriadku: Či bol ako obvinený poučený o svojich právach, najmä o práve na obhajobu, či mu bola daná možnosť na slobodnú voľbu obhajcu a či sa s obhajcom mohol radiť o spôsobe obhajoby. Obžalovaný uviedol, že áno.

§ 333 ods. 3 písm. f/ Trestného poriadku: Či rozumie právnej kvalifikácii skutku ako trestného činu. Obžalovaný uviedol - áno.

§ 333 ods. 3 písm. g/ Trestného poriadku: Či bol oboznámený s trestnými sadzbami, ktoré zákon ustanovuje za trestný/e čin/y jemu kladený/é za vinu. Obžalovaný uviedol – áno.

§ 333 ods. 3 písm. h/ Trestného poriadku: Či sa dobrovoľne priznal a uznal vinu za spáchaný skutok, ktorý sa kvalifikuje ako prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona a zločin poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1, ods. 3 písm. c/ Trestného zákona s poukazom na ust. § 138 písm. e/ Trestného zákona. Obžalovaný uviedol – uznal som vinu za spáchaný skutok.

Vzhľadom na to, že prokurátor nemal pripomienky, aby súd vyhlásenie obžalovaného prijal, uznesením podľa § 257 ods. 7 Trestného poriadku súd prijal vyhlásenie obžalovaného o tom, že je vinný zo

spáchania skutku, kladeného mu za vinu v obžalobe Okresného prokurátora zo dňa 24.03.2023 č. Pv 242/21/5507, ktorý sa kvalifikuje ako prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona a zločin poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1, ods. 3 písm. c/ Trestného zákona s poukazom na ust. § 138 písm. e/ Trestného zákona a podľa § 257 ods. 8 Trestného poriadku vyhlásil, že dokazovanie v rozsahu v akom obžalovaný priznal spáchanie skutku sa nevykoná a vykonajú sa dôkazy súvisiace s výrokom o treste a náhrade škody.

Obžalovaný na hlavnom pojednávaní využil svoje právo a odmietol vypovedať.

Súd preto podľa § 258 ods. 1 Trestného poriadku prečítal časť zápisnice o osobných a majetkových pomeroch obžalovaného z prípravného konania, kde uviedol, že v čase výsluchu bol vo výkone trestu v ÚVTOS Sučany. Predtým, ako nastúpil do výkonu trestu pracoval ako živnostník, s mesačným príjmom cca 3.600,- eur.

Súd na hlavnom pojednávaní vykonal dokazovanie prečítaním listinných dôkazov a to správy UVV a UVOS Žilina, správy UTVTOS Sučany, správy obce Rabča, správy UPSVaR Námestovo, správy sociálnej poisťovne, potvrdenia zdravotných poisťovní, potvrdenia z evidencie daňových nedoplatkov, potvrdenia UPSVaR, výpisu z Centrálného registra exekúcií, lustrácie cez katastrálny portál, správy Štatistického úradu SR, správy O2 Slovakia s.r.o., správy spoločnosti SWAN, a.s., správy spoločnosti Orange Slovensko a.s., správy spoločnosti Slovak Telekom a.s., správy DNsp Dolný Kubín, správy HNsp Trstená, správy RM-S Market o.c.p. a.s., rozsudku Okresného súdu Námestovo sp. zn. 6T/63/2022 zo dňa 18.08.2022, výpisu z ústrednej evidencie priestupkov MV SR, odpisu RT, aktuálneho odpisu RT, spisového materiálu Okresného súdu Námestovo sp. zn. 6T/63/2022 a fotokópie listín zo spisu Okresného súdu Malacky sp. zn. 0T/28/2022 – obžaloby, trestného rozkazu zo dňa 01.04.2022, uznesenia zo dňa 13.09.2023 a uznesenia zo dňa 13.06.2023.

Prečinu krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona sa dopustí ten, kto si prisvojil cudziu vec tým, že sa jej zmocnil a spôsobil tak malú škodu.

Zločinu poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1, ods. 3 písm. c/ Trestného zákona s poukazom na ust. § 138 písm. e/ Trestného zákona, sa dopustí ten, kto poškodil cudziu vec a spôsobil tak na cudzom majetku malú škodu.

Vzhľadom na vyhlásenie obžalovaného, v rámci ktorého uznal vinu na spáchanom skutku, ho súd uznal za vinného z prečinu krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona a zo zločinu poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1, ods. 3 písm. c/ Trestného zákona s poukazom na ust. § 138 písm. e/ Trestného zákona.

Trest plní funkciu ochrany spoločnosti jednak pred páchatelom trestného činu, voči ktorému sa prejavuje prvok represie (zabránenie v trestnej činnosti), prvok individuálnej prevencie (výchovy k riadnemu životu) a jednak aj voči ďalším občanom - potenciálnym páchatelom, voči ktorým sa prejavuje prvok generálnej prevencie (výchovné pôsobenie trestu na ostatných členov spoločnosti).

Už Európsky súd pre ľudské práva, Ústavný súd Slovenskej republiky ako aj Najvyšší súd Slovenskej republiky vo svojich rozhodnutiach pri uplatňovaní požiadavky primeranosti trestu uplatňujú princíp proporcionality, vyjadrujúci požiadavku zachovania spravodlivej rovnováhy medzi všeobecnými záujmami spoločnosti a garanciami základných práv jednotlivcov, resp. požiadavku proporcionality medzi zásahom do práva a sledovaným cieľom, pričom nevyhnutnosť rešpektovania tohto princípu zdôrazňuje aj pri zásahoch do práv chránených dohovorom majúcich podobu trestných sankcií. Aj keď trestnou sadzbou zákonodarca v súlade so zásadou nulla poena sine lege stanovuje súdu isté mantinely pri jeho rozhodovaní, zároveň mu ponecháva dostatočný priestor pre individualizáciu trestu podľa okolností konkrétneho prípadu. Trest (osobitne trest odňatia slobody) ako sankcia predstavuje najcitlivejší a najtvrdší prostriedok štátneho donútenia. Z hodnotového systému právneho štátu je nutné vyvodit', že sloboda môže byť zachovaná jedine tak, že sa s ňou bude nakladať ako s najväčším princípom, ktorý nesmie byť obetovaný účelnosti a jednotlivým výhodám. Trest realizuje svoje poslanie - ochranu spoločnosti niekoľkými funkciami, ako sú represia, resocializácia páchatelov trestných činov, a výchovným pôsobením na ostatných členov spoločnosti. Vychádzajúc zo zásady humanity treba dodržať princíp úmernosti represie, aby táto neprekročila mieru nevyhnutnú pre splnenie účelu trestu. Teoretické

východiská penológie poukazujú na potrebu zvoliť optimálnu mieru represie, keďže ani príliš mierny ani príliš prísny trest podľa nej nepôsobia výchovne, ale demoralizujúco a zároveň varujú pred tzv. exemplárnym trestaním spočívajúcim v tom, že sa konkrétna prísnosť trestu neodôvodňuje hľadiskom individuálnej prevencie, ale potrebou odstrašiť verejnosť ustanovením prehnane prísnych trestov, kde je zintenzívnením represie potlačený moment prevencie. Moderné humanistické teórie zaoberajúce sa účelom trestu a trestného práva vôbec sú založené na myšlienke, že trestné konanie má sledovať rovnako preventívny a resocializačný cieľ, má totiž prispieť k polepšeniu a náprave páchatela. Cieľom trestného konania má byť dosiahnutie toho, aby obvinený páchatel zaujal ku spáchaniu trestného činu sebakritický a kajúcny postoj, ktorý sľubuje možnosť jeho nápravy. V takom prípade je dobré, že páchatel trest považuje za adekvátny, spravodlivý a súhlasí s ním. V trestnom zákonodarstve právneho štátu nie je trest sám osebe účelom, nepredstavuje odplatu za spáchaný trestný čin. Takéto ponímanie trestu sa líši od absolútnych teórií trestu vychádzajúc zo zásady „punitur, ne peccae tur“, teda, „trestá sa, aby nebolo páchané zlo“. Preto možno nepochybne konštatovať, že páchatela môže so spravodlivosťou, a teda aj so spoločnosťou, zmieriť len spravodlivý trest. Trest sa musí rovnať spôsobenému bezpráviu. Z uvedeného vyplýva, že v prípade, ak bude trest, resp. odplata obsiahnutá v treste, prísnejšia ako bezprávie spôsobené trestným činom, nedôjde len k negácii tohto bezprávia, ale zároveň uloženým trestom vznikne nové bezprávie - bezprávie voči neprimerane potrestanému páchatelovi trestného činu. Neprimeraný trest je teda negáciou práva, ktorá sa svojou podstatou (negovaním práva) ničím nelíši od trestného činu, pričom páchatel, ktorému toto bezprávie spôsobil štát, nebude mať možnosť dosiahnuť negáciu štátom spôsobenej negácie práva, keďže monopol na trestanie má v rukách štát. V zmysle zákonnej požiadavky primeranosti trestu má byť uložený trest úmerný aj škode, ktorú páchatel trestným činom spôsobil a nemá páchatelovi spôsobiť zbytočné útrapy. Trest ako najzávažnejší zásah štátu do základných ľudských práv páchatela nesmie byť ukladaný mechanicky, bez zvážením všetkých okolností konkrétneho prípadu a pomerov páchatela. Z požiadavky primeranosti trestu jednoznačne vyplýva zákaz akéhokoľvek exemplárneho trestania. Trestnú represiu je preto nutné uplatňovať len v nevyhnutne nutnej miere. Trest nesmie byť prejavom neprimeraného inštitucionalizovaného násillia spoločnosti voči jednotlivcovi. Trest, ktorým štát a spoločnosť reaguje na spáchaný trestný čin ako na nespravodlivé konanie, by mal nespravodlivosť spôsobenú trestným činom napraviť, a nie ešte viac rozmnožiť. Neprimeraný trest nemožno považovať za spravodlivý, spravodlivým je vždy len primeraný trest. U páchatela neprimerane prísne tresty vedú k zatrpknutosti, pretože takéto tresty páchatel oprávnené nemôže považovať za spravodlivé. Páchatel je súdom odsudzovaný za nespravodlivosť (bezprávie), ktoré trestným činom spáchal, a preto má právo očakávať spravodlivosť zo strany súdu. Primeranosť trestu je zároveň nevyhnutným predpokladom dosiahnutia výchovných účinkov trestu, keďže nevyhnutným predpokladom prevýchovy páchatela je jeho akceptovanie trestu ako spravodlivého následku jeho protiprávneho konania, pričom v prípade nespravodlivého trestu k takejto akceptácii trestu zo strany páchatela pochopiteľne nemôže dôjsť. Spravodlivosť trestu tak možno považovať aj za predpoklad prerastania represívneho pôsobenia trestu do pôsobenia výchovného. V rámci požiadavky primeranosti trestu zohráva významnú úlohu sudcovská individualizácia trestu, ktorá fakticky umožňuje naplnenie tejto požiadavky v konkrétnych prípadoch. Individualizácia trestu je prostriedkom dosiahnutia primeranosti trestu. Druh a výmera trestu musia byť súdom v každom konkrétnom prípade stanovené tak, aby zodpovedali všetkým zvláštnostiam daného prípadu. Medzi skutočnosťami, na ktoré by v záujme individualizácie trestu mal súd pri určovaní druhu trestu a jeho výmery prihliadať, patria napríklad spôsob spáchania činu a jeho následok, miera zavinenia, pohnútky, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti, osoba páchatela, pomery páchatela (majetkové, osobné, rodinné pomery, zdravotný stav páchatela a jeho rodiny) či možnosť jeho nápravy. Nevyhnutné je celkové posúdenie osobnosti obžalovaného, jeho osobnostného profilu, charakterových a psychických vlastností, veku a podobne, ako i individuálne posúdenie pohnútok a dôvodov, ktoré viedli k spáchaniu trestného činu. Tak ako pri rozhodovaní o vine i pri rozhodovaní o treste sa vnútorné presvedčenie súdu vytvára na základe logického úsudku, na zodpovednom a starostlivom zhodnotení každej z jednotlivých okolností prípadu individuálne i v ich vzájomných súvislostiach a v súhrne. Len dôsledné a dôkladné poznanie veci a všetkých okolností prípadu umožňuje, aby súd v zmysle zásad voľného uváženia, objektívnosti a diferencovanosti rozhodol o spravodlivej výmere konkrétneho trestu. Pri hodnotení jednotlivých okolností prípadu individuálne i v ich vzájomných súvislostiach sa uplatňujú predovšetkým analytické a syntetické metódy poznávania, indukcia, dedukcia, ako aj metódy formálnej i dialektickej logiky, ale aj ďalšie bežné metódy poznávania, aby ich výsledkom mohlo byť spravodlivé, jasné zrozumiteľné a presvedčivé rozhodnutie. Požiadavka primeranosti trestu a jeho individualizácie tak núti súd prihliadať na okolnosti konkrétneho prípadu, na jeho zvláštnosti, a teda bráni mechanickému postupovaniu súdu pri rozhodovaní o treste.

Súd v rámci všeobecných zásad platných pre ukladanie trestov pri určovaní druhu trestu a jeho výmery následne vyhodnotil všetky okolnosti, ako aj momenty, ktoré ovplyvňujú požiadavku ochrany spoločnosti a občanov pred páchaním takejto trestnej činnosti, pričom zväžil aj okolnosti na strane obžalovaného, ktorý bol doteraz štyrikrát súdom trestaný, naposledy trestným rozkazom Okresného súdu Malacky sp. zn. OT/28/2022 zo dňa 01.04.2022, pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. b/ Trestného zákona, za čo mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 2 mesiacov, výkon ktorého mu súd podľa § 49 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona podmienične odložil a podľa § 50 ods. 1 mu určil skúšobnú dobu na 12 mesiacov. Z výpisu z Ústrednej evidencie priestupkov Ministerstva vnútra Slovenskej republiky vyplýva, že na obžalovaného sú do 14.11.2023 evidované 4 priestupky. Zo správy o povesti na obžalovaného nevyplývajú negatívne skutočnosti. U obžalovaného bola zistená jedna poľahčujúca okolnosť podľa § 36 písm. l/ Trestného zákona – priznal sa k spáchaniu trestného činu a trestný čin úprimne oľutoval a jedna priťažujúca okolnosť podľa § 37 písm. h/ Trestného zákona - spáchal viac trestných činov.

Podľa § 41 ods. 1 Trestného zákona ak súd odsudzuje páchatel'a za dva alebo viac trestných činov, uloží mu úhrnný trest podľa toho zákonného ustanovenia, ktoré sa vzťahuje na trestný čin z nich najprísnejšie trestný. Popri treste prípustnom podľa takého zákonného ustanovenia možno v rámci úhrnného trestu uložiť aj iný druh trestu, ak jeho uloženie by bolo odôvodnené niektorým zo zbiehajúcich sa trestných činov. Ak sú dolné hranice trestných sadzieb trestov odňatia slobody rôzne, je dolnou hranicou úhrnného trestu najvyššia z nich.

Podľa § 42 ods. 1 Trestného zákona ak súd odsudzuje páchatel'a za trestný čin, ktorý spáchal skôr, ako bol súdom prvého stupňa vyhlásený odsudzujúci rozsudok za iný jeho trestný čin, uloží mu súhrnný trest podľa zásad na uloženie úhrnného trestu.

Podľa § 39 ods. 2 písm. d/ Trestného zákona súd môže znížiť trest pod dolnú hranicu trestnej sadzby ustanovenej týmto zákonom aj vtedy, ak odsudzuje páchatel'a v konaní o dohode o uznaní viny a prijatí trestu.

Podľa § 39 ods. 4 Trestného zákona v konaní o dohode o uznaní viny a prijatí trestu môže súd uložiť trest odňatia slobody znížený o jednu tretinu pod dolnú hranicu zákonom ustanovenej trestnej sadzby a v prípade trestných činov uvedených v odseku 3 písm. a) trest odňatia slobody nie kratší ako dvadsať rokov.

Trestná sadzba pri zločine poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1, ods. 3 písm. c/ Trestného zákona, s poukazom na ust. 138 písm. e/ Trestného zákona je tri až osem rokov.

V danom prípade vychádzajúc z vyššie uvedeného súd dospel k záveru, že na nápravu páchatel'a, je primeraným trestom trest vo výmere 2 rokov, ktorý podľa názoru súdu v plnej miere zodpovedá zásadám pre ukladanie trestov vzhľadom na vyššie uvedené a to aj z hľadiska individuálnej a generálnej prevencie. Prihliadal pritom i na spôsob spáchania činu a jeho následok, na hodnotenie osoby obžalovaného, jeho pomery a možnosti jeho nápravy, z čoho vyvodil záver, že boli splnené zákonné podmienky pre aplikáciu ustanovenia § 39 ods. 2 písm. a/, ods. 4 Trestného zákona na uloženie takéhoto trestu.

Vzhľadom na to, že obžalovaný sa dopustil viacerých trestných činov a tieto spáchal skôr, ako bol trestným rozkazom Okresného súdu Malacky sp. zn. OT/28/2022 zo dňa 01.04.2022 uznaný za vinného z prečinu krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. b/ Trestného zákona, za čo mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 2 mesiacov, výkon ktorého mu súd podľa § 49 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona podmienične odložil a podľa § 50 ods. 1 mu určil skúšobnú dobu na 12 mesiacov, súd uložil obžalovanému úhrnný súhrnný trest odňatia slobody podľa § 41 ods. 1 Trestného zákona a § 42 ods. 1 Trestného zákona. Zároveň podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona zrušil výrok o treste uloženom obžalovanému trestným rozkazom Okresného súdu Malacky sp. zn. OT/28/2022 zo dňa 01.04.2022, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Vzhľadom na to, že dokazovanie ohľadom nároku na náhradu škody by presiahlo rámec trestného konania, súd postupoval podľa § 288 ods.1 Trestného poriadku a poškodenú spoločnosť TRANS SERVIS 24 s.r.o., IČO: 31 637 809 so sídlom Peterská 15199/20, Bratislava – Ružinov 82103 odkázal na civilný proces.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré možno podať na tunajší súd do 15 dní od oznámenia rozsudku. Odvolanie má odkladný účinok (§ 306 ods. 2 Tr. por.).

Odvolanie môžu podať:

- prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokolvek výroku, a to v neprospech i v prospech obžalovaného. V prospech obžalovaného môže podať odvolanie aj proti vôli obžalovaného (§ 307 ods. 1 písm. a), § 308 ods. 1, 2 Tr. por.)
- obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka, a to len vo svoj prospech (§ 307 ods. 1 písm. b), § 308 ods. 2 Tr. por.)
- príbuzný obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh (pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného), a to len v jeho prospech (§ 308 ods. 2 Tr. por.)
- zákonný zástupca obžalovaného, opatrovník obžalovaného a obhajca obžalovaného pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, a to len v jeho prospech. Ak je obžalovaný pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môžu podať odvolanie v prospech obžalovaného i proti jeho vôli (§ 308 ods. 2 Tr. por.)
- štátny orgán starostlivosti o mládež pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka mladistvého obžalovaného, a to len v jeho prospech, aj proti jeho vôli (§ 345 ods. 1 Tr. por.)
- poškodený, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody, pre nesprávnosť výroku o náhrade škody, a to v neprospech obžalovaného (§ 307 ods. 1 písm. c), § 308 ods. 1 Tr. por.). Ak je poškodeným právnická osoba, odvolanie môže podať len osoba oprávnená konať za právnickú osobu (§ 68 Tr. por.).
- zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci (§ 307 ods. 1 písm. d), § 45 ods. 1 Tr. por.)

Osoby oprávnené podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môžu ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba.